Не бійся смутку, що пливе
З великої любові,
Ні вітру, що у серці рве
Всі струни співакові;

Не бійся сліз, коли вони,
Як молодість, гарячі;
Не бійсь, як ворон восени
Над жовтим листям кряче,—

Із смутку проліски зростуть
На весняній поляні,
У струнах серця розцвітуть
Мелодії незнані,

І сльози, як прийде пора,
Заквітнуть урожаєм,
І ворон сонячно загра
Над березневим гаєм.

1949